

USTAWA
z dnia 23 sierpnia 2001 r.
o środkach żywienia zwierząt

Opracowano na podstawie: Dz.U. z 2001 r. Nr 123, poz. 1350, z 2003 r. Nr 122, poz. 1144, Nr 208, poz. 2020, z 2004 r. Nr 91, poz. 877, Nr 281, poz. 2776, z 2005 r. Nr 110, poz. 927.

Art. 1.

1. Ustawa określa:

- 1) zasady wytwarzania i stosowania środków żywienia zwierząt i pasz leczniczych oraz obrotu nimi, z zastrzeżeniem ust. 3,
- 2) zasady sprawowania nadzoru przez Inspekcję Weterynaryjną w zakresie, o którym mowa w pkt 1,
- 3) wymagania co do jakości środków żywienia zwierząt w zakresie, o którym mowa w pkt 1.

2. Ustawa nie narusza przepisów dotyczących organizmów genetycznie zmodyfikowanych, zwanych dalej „GMO”, w tym zwłaszcza przepisów o wprowadzaniu do obrotu produktów GMO oraz ich oznakowaniu.

3. Sprawy dotyczące:

- 1) wprowadzania do obrotu, przetwarzania i stosowania dodatków paszowych, w tym zezwoleń na ich wprowadzanie do obrotu, przetwarzanie lub stosowanie,
- 2) pakowania i znakowania dodatków paszowych i premiksów
- regulują przepisy rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt (Dz.Urz. UE L 268 z 18.10.2003 r.), zwanego dalej „rozporządzeniem 1831/2003”.

Art. 2.

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) środki żywienia zwierząt - pasze, dodatki paszowe i premiksy,
- 2) pasze - materiały paszowe i mieszanki paszowe,
- 2a) pasze lecznicze - mieszaninę jednego lub kilku premiksów leczniczych weterynaryjnych z jedną lub kilkoma paszami, przeznaczoną, ze względu na swoje właściwości profilaktyczne lub lecznicze, do podawania zwierzętom w formie niezmienionej,
- 3) materiały paszowe - produkty pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego występujące w stanie naturalnym, świeże lub konserwowane albo przetworzone, oraz inne substancje organiczne, a także substancje nieorganiczne, za-

- wierające dodatki paszowe albo niezawierające tych dodatków, przeznaczone do żywienia zwierząt, w formie nieprzetworzonej lub przetworzonej, albo do sporządzania mieszanek paszowych, albo jako nośniki premiksów,
- 4) dodatki paszowe - dodatki paszowe w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. a) rozporządzenia 1831/2003,
 - 5) premiks - premiks w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. e) rozporządzenia 1831/2003,
 - 5a) dawka dzienna - całkowitą ilość pasz obliczoną w odniesieniu do pasz o wilgotności 12%, niezbędną do zaspokojenia dziennych potrzeb żywieniowych zwierząt danego gatunku, o określonym wieku i kierunku użytkowania,
 - 6) mieszanki paszowe - mieszaniny materiałów paszowych zawierające dodatki paszowe lub premiksy albo niezawierające tych dodatków lub premiksów, przeznaczone do stosowania w żywieniu zwierząt, w formie mieszanki paszowej pełnoporcjowej albo mieszanki paszowej uzupełniającej,
 - 7) mieszanka paszowa pełnoporcjowa - mieszankę paszową przeznaczoną do bezpośredniego żywienia zwierząt, o składzie wystarczającym do zapewnienia składników pokarmowych niezbędnych do zaspokojenia dziennych potrzeb żywieniowych zwierząt danego gatunku, w określonym wieku lub użytkowanych w określony sposób,
 - 8) mieszanka paszowa uzupełniająca - mieszankę paszową charakteryzującą się wysoką zawartością niektórych substancji, która ze względu na swój skład jest wystarczająca dla zapewnienia dawki dziennej, wyłącznie w przypadku gdy jest stosowana z innymi paszami,
 - 9) mieszanka paszowa dietetyczna - mieszankę paszową zaspokajającą szczególne potrzeby żywieniowe, która ze względu na specjalny skład fizykochemiczny lub sposób przygotowania różni się od powszechnie stosowanych mieszanek paszowych i jest przeznaczona dla zwierząt:
 - a) u których procesy trawienia, przyswajania i metabolizmu są lub mogą być tymczasowo zakłócone lub uległy nieodwracalnym zmianom,
 - b) dla których ze względu na stan fizjologiczny jest wskazane kontrolowanie spożycia określonych substancji w paszach,
 - 10) jakość środka żywienia zwierząt - ogół cech i kryteriów, za pomocą których charakteryzuje się środki żywienia zwierząt pod względem ich wartości odżywczej, właściwości organoleptycznych, mikrobiologicznych, fizykochemicznych, składu, wytwarzania, opakowania, prezentacji i oznakowania oraz prawidłowości procesów technologicznych wpływających na bezpieczeństwo zdrowia zwierząt, ludzi i środowiska, wartość pokarmową, a także prawidłowości obrotu,
 - 11) seria - określoną ilość środka żywienia zwierząt wytworzonego w procesie składającym się z jednej lub wielu operacji w taki sposób, że może być uważany za jednorodny,
 - 12) obrót - przechowywanie w celu sprzedaży, oferowanie do sprzedaży, sprzedaż i inną odpłatną lub nieodpłatną formę zbycia,
 - 13) okres karencji - minimalny czas, jaki powinien upłynąć od dnia zakończenia karmienia zwierząt paszami zawierającymi określone dodatki paszowe do

- dnia uboju tych zwierząt lub wytworzenia środków spożywczych pochodzenia zwierzęcego o wymaganych cechach jakościowych,
- 14) substancja niepożądana - substancję lub produkt, z wyjątkiem czynników patogennych, obecne na zewnątrz lub wewnątrz środka żywienia zwierząt i stanowiące potencjalne niebezpieczeństwo dla zdrowia człowieka, zwierząt lub dla środowiska, a także mogące niekorzystnie wpływać na produkcję zwierzęcą,
 - 15) okres trwałości - oznaczony okres od daty wytworzenia, w czasie którego prawidłowo przechowywane środki żywienia zwierząt zachowują wymagane właściwości jakościowe,
 - 16) zwierzęta - zwierzęta gospodarskie, zwierzęta towarzyszące oraz inne zwierzęta karmione paszami,
 - 17) zwierzęta gospodarskie - zwierzęta utrzymywane przez ludzi w celu pozyskania surowców zwierzęcych oraz konie,
 - 18) zwierzęta towarzyszące - zwierzęta, z wyjątkiem zwierząt futerkowych, utrzymywane i karmione przez ludzi w celu innym niż pozyskanie produktów spożywczych pochodzenia zwierzęcego,
 - 20) zakład - przedsiębiorstwo wytwarzające, magazynujące lub wprowadzające do obrotu środki żywienia zwierząt lub pasze lecznicze,
 - 21) przesyłka - określoną ilość środków żywienia zwierząt lub pasz leczniczych, objętą tym samym dokumentem potwierdzającym przeprowadzenie kontroli przesyłki, przewożoną jednym środkiem transportu oraz pochodzącą z jednego państwa trzeciego lub jego części,
 - 22) osoba odpowiedzialna za przesyłkę - osobę odpowiedzialną za przesyłkę w rozumieniu przepisów o weterynaryjnej kontroli granicznej.

pkt 19 w art. 2 uchylony

Art. 2a.

Przepisy ustawy nie naruszają przepisów o weterynaryjnej kontroli granicznej oraz przepisów o kontroli weterynaryjnej w handlu.

Art. 3.

Środki żywienia zwierząt powinny być właściwej jakości, dostosowane do potrzeb żywieniowych zwierząt, dla których są przeznaczone, i nie mogą szkodliwie wpływać na zdrowie ludzi lub zwierząt, jakość środków spożywczych pochodzenia zwierzęcego oraz na środowisko.

Art. 4.

1. Zabrania się wytwarzania, wprowadzania do obrotu i stosowania w żywieniu zwierząt:
 - 1) substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i beta-agonistycznym,
 - 2) substancji i produktów szkodliwie wpływających na zdrowie zwierząt, jakość środków spożywczych pochodzenia zwierzęcego lub środowisko, zwanych dalej „substancjami zabronionymi”,

- 3) w wypadku zwierząt gospodarskich - materiałów paszowych zawierających źródło białka, pochodzące z tkanek zwierząt, z zastrzeżeniem ust. 2 pkt 2,
 - 4) pasz zawierających substancje niepożądane w ilości przekraczającej dopuszczalną ich zawartość,
 - 5) pasz zepsutych, w szczególności o zmienionym smaku, zapachu i wyglądzie, w wyniku procesów fermentacyjnych, gnilnych i innych, spowodowanych działaniem drobnoustrojów, grzybów, roztoczy, temperatury, światła, wilgotności i upływem czasu,
 - 6) materiałów paszowych zawierających pozostałości środków ochrony roślin w ilości przekraczającej ich dopuszczalną zawartość.
- 1a. Zabrania się wytwarzania mieszanek paszowych z materiałów paszowych, które zawierają substancje niepożądane w ilości przekraczającej ich dopuszczalną zawartość.
2. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska oraz ministrem właściwym do spraw zdrowia, określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) wykaz substancji zabronionych,
 - 2) wykaz materiałów paszowych pochodzących z tkanek zwierząt, które mogą być stosowane w żywieniu zwierząt gospodarskich,
 - 3) dopuszczalne zawartości substancji niepożądanych w paszach,
 - 4) dopuszczalne zawartości pozostałości środków ochrony roślin w paszach
- mając na względzie ochronę zdrowia ludzi i zwierząt, ochronę środowiska oraz właściwą jakość środków spożywczych pochodzenia zwierzęcego.

Art. 5.

Działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania środków żywienia zwierząt i pasz leczniczych powinna być prowadzona w specjalnie do tego celu przystosowanych pomieszczeniach.

Art. 6.

1. Przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania:
- 1) dodatków paszowych z grup:
 - a) antybiotyków,
 - b) kokcydiostatyków i innych produktów leczniczych,
 - c) stymulatorów wzrostu,
 - d) witamin i innych chemicznie zdefiniowanych substancji o podobnym działaniu,
 - e) pierwiastków śladowych,
 - f) karotenoidów i ksantofili,
 - g) enzymów,
 - h) mikroorganizmów,

- i) przeciwutleniaczy, dla których jest określona maksymalna zawartość w mieszankach paszowych pełnoporcjowych,
 - 2) dodatków paszowych innych niż określone w pkt 1, dla których została ustalona ich maksymalna zawartość w mieszankach paszowych pełnoporcjowych,
 - 3) materiałów paszowych:
 - a) białka uzyskiwanego z mikroorganizmów należących do grupy bakterii, drożdży, glonów i grzybów, z wyjątkiem drożdży hodowanych na substancjach pochodzenia zwierzęcego lub roślinnego,
 - b) produktów ubocznych uzyskiwanych w procesie wytwarzania aminokwasów w drodze fermentacji,
 - c) aminokwasów i ich soli,
 - d) hydroksyanalogów aminokwasów,
 - 4) premiksów zawierających dodatki paszowe, o których mowa w pkt 1,
 - 5) mieszanek paszowych zawierających premiksy, o których mowa w pkt 4,
 - 5a) pasz leczniczych,
- jest obowiązany zapewnić spełnianie wymagań technicznych i organizacyjnych przewidzianych dla określonego rodzaju i zakresu prowadzonej działalności.
2. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, w zakresie spełniania wymagań technicznych i organizacyjnych jest obowiązany w szczególności:
- 1) wdrożyć system wewnętrznej kontroli jakości wytwarzanych środków żywienia zwierząt, obejmujący zwłaszcza:
 - a) częstotliwość i sposób pobierania próbek do badań w miejscach, w których może nastąpić pogorszenie jakości produktów,
 - b) metody badań,
 - c) sposób postępowania z produktami niespełniającymi wymagań jakościowych,
 - 2) dysponować planem zakładu, obejmującym w szczególności pomieszczenia produkcyjne, magazynowe, socjalne i sanitarne, z zaznaczeniem:
 - a) linii technologicznej wraz z miejscami, o których mowa w pkt 1 lit. a),
 - b) dróg przemieszczania środków żywienia zwierząt,
 - c) stanowisk pracy,
 - 3) wyznaczyć osobę odpowiedzialną za kontrolę jakości wytwarzanych środków żywienia zwierząt,
 - 4) określić zakres obowiązków pracowników zatrudnionych na stanowiskach pracy związanych z procesem technologicznym,
 - 5) prowadzić działalność przy użyciu urządzeń, których konstrukcja i rozmieszczenie:
 - a) uniemożliwią zanieczyszczenie środków żywienia zwierząt,
 - b) uniemożliwią zmianę kolejności lub pominięcie określonego etapu cyklu produkcyjnego,

**pkt 6 w ust. 1 w art. 6
utracił moc (Dz.U. z
2003 r. Nr 122, poz.
1144)**

- c) umożliwią ich czyszczenie po zakończeniu produkcji każdego asortymentu,
 - 6) zapewnić, aby procesem produkcji kierowała osoba posiadająca kwalifikacje, o których mowa w art. 7,
 - 7) prowadzić spis wytwarzanych środków żywienia zwierząt.
- 2a. W przypadku prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania pasz leczniczych wytwórca pasz leczniczych prowadzi:
- 1) dokumentację wytwarzania pasz leczniczych, zwaną dalej „raportem wytwarzania”,
 - 2) dokumentację obrotu paszami leczniczymi, zwaną dalej „raportem obrotu.
3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania techniczne i organizacyjne, o których mowa w ust. 2, dotyczące wytwarzania środków żywienia zwierząt, o których mowa w ust. 1, w zależności od rodzaju i zakresu prowadzonej działalności.
4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) szczegółowe warunki techniczne i organizacyjne, jakie powinien spełniać zakład wytwarzający pasze lecznicze, oraz sposób ich produkcji,
 - 2) warunki, sposób przechowywania i wprowadzania do obrotu pasz leczniczych oraz wzór zlecenia na wprowadzenie ich do obrotu,
 - 3) sposób prowadzenia raportu wytwarzania i raportu obrotu,
 - 4) sposób znakowania i transportu pasz leczniczych oraz sposób dokumentowania użycia do produkcji oraz przechowywania premiksów leczniczych zakupionych przez zakład wytwarzający pasze lecznicze,
 - 5) warunki i sposób pobierania próbek pasz leczniczych
- mając na względzie zapewnienie właściwej jakości pasz leczniczych, bezpieczeństwo tych pasz dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz ich skuteczność w leczeniu zwierząt.

Art. 7.

W ramach prowadzenia działalności gospodarczej, o której mowa w art. 6 ust. 1:

- 1) w zakresie wytwarzania dodatków paszowych i premiksów procesem produkcji powinna kierować osoba, która:
 - a) ukończyła studia wyższe na jednym z kierunków: biologia, biotechnologia, chemia, farmacja, inżynieria chemiczna i procesowa, rolnictwo, technologia żywności i żywienie człowieka, weterynaria, zootechnika lub na kierunku lekarskim,
 - b) ma co najmniej 3-letni staż pracy w zakresie wytwarzania dodatków paszowych, premiksów lub produktów leczniczych,
- 2) w zakresie wytwarzania pasz procesem produkcji powinna kierować osoba, która:
 - a) ukończyła studia wyższe na jednym z kierunków, o których mowa w pkt 1 lit. a), i ma co najmniej 2-letni staż pracy w zakresie wytwarzania pasz lub

ust. 5 w art. 6 uchylony

- b) posiada średnie wykształcenie rolnicze, weterynaryjne lub o kierunku: technologia żywności oraz ma co najmniej 3-letni staż pracy w zakresie wytwarzania pasz,
- 3) w zakresie wytwarzania pasz leczniczych procesem produkcji powinna kierować osoba, która ukończyła studia wyższe na jednym z kierunków: biologia, chemia, farmacja, rolnictwo, zootechnika lub weterynaria.

Art. 7a.

W zakresie wytwarzania nieprzeznaczonych do obrotu mieszanek paszowych zawierających premiksy z udziałem dodatków paszowych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 lit. a)-c), procesem wytwarzania powinna kierować osoba, która spełnia wymagania określone w art. 7 albo:

- 1) ukończyła zasadniczą szkołę rolniczą lub inną szkołę zawodową o specjalności przydatnej w produkcji rolnej lub
- 2) uzyskała przygotowanie zawodowe poprzez prowadzenie gospodarstwa o profilu produkcji zwierzęcej przez co najmniej 5 lat.

Art. 8.

W spisie, o którym mowa w art. 6 ust. 2 pkt 7, określa się:

- 1) w zakresie wytwarzania dodatków paszowych lub materiałów paszowych:
 - a) rodzaj i ilość wytworzonych dodatków paszowych lub materiałów paszowych,
 - b) datę wytworzenia i numer serii,
 - c) imię, nazwisko i adres albo nazwę i adres siedziby podmiotu, do którego zostały przekazane dodatki paszowe lub materiały paszowe,
- 2) w zakresie wytwarzania premiksów:
 - a) imię, nazwisko i adres albo nazwę i adres siedziby wytwórcy dodatku paszowego użytego w procesie wytwarzania premiksu lub przedsiębiorcy, od którego nabywany jest ten dodatek, jeżeli nie został on nabyty od jego wytwórcy,
 - b) rodzaj i ilość dodatków paszowych użytych w procesie wytwarzania premiksów oraz datę ich wytworzenia i numer serii,
 - c) rodzaj, ilość, datę wytworzenia i numer serii wytworzonego premiksu oraz datę jego wytworzenia,
 - d) imię, nazwisko i adres albo nazwę i adres siedziby wytwórcy mieszanki paszowej lub podmiotu wprowadzającego do obrotu, do którego premiks został przekazany,
 - e) rodzaj, ilość, numer serii i datę wytworzenia premiksu oraz datę przekazania go do odbiorcy,
- 3) w zakresie wytwarzania mieszanek paszowych z udziałem premiksów:
 - a) imię, nazwisko i adres albo nazwę i adres siedziby wytwórcy premiksu użytego w procesie wytwarzania mieszanki paszowej lub przedsiębiorcy, od którego został nabyty ten premiks, jeżeli nie został on nabyty od jego wytwórcy,

pkt 4 w art. 8 utracił moc (Dz.U. z 2003 r. Nr 122, poz. 1144)

- b) rodzaj i ilość premiksów użytych w procesie wytwarzania mieszanki paszowej oraz datę ich wytworzenia i numer serii,
- c) rodzaj, ilość i numer serii wytworzonej mieszanki paszowej oraz datę jej wytworzenia,

Art. 8a.

Spis wytwarzanych środków żywienia zwierząt, o którym mowa w art. 6 ust. 2 pkt 7, oraz raporty wytwarzania i raporty obrotu przechowuje się przez okres 3 lat od dnia dokonania ostatniego wpisu.

Art. 9.

Środki żywienia zwierząt przechowuje się w specjalnie do tego celu przeznaczonych pomieszczeniach lub zbiornikach.

Art. 10.

1. Przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania środków żywienia zwierząt jest obowiązany do:
 - 1) pobierania próbek do badań z każdej serii wytworzonego środka żywienia zwierząt, zwanych dalej „próbkami archiwalnymi”,
 - 2) przechowywania próbek archiwalnych co najmniej do dnia, w którym upływa okres trwałości środka żywienia zwierząt,
 - 3) udostępniania próbek archiwalnych na każde żądanie organów sprawujących nadzór nad wytwarzaniem i stosowaniem środków żywienia zwierząt oraz obrotem nimi.
2. Próbki archiwalne powinny być umieszczone w zabezpieczonym opakowaniu, oznakowanym w sposób umożliwiający ich identyfikację i przechowywane w warunkach uniemożliwiających wystąpienie zmian w ich składzie i właściwościach.
3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczególne zasady pobierania, znakowania i przechowywania próbek archiwalnych, mając na względzie:
 - 1) rodzaj środka żywienia zwierząt,
 - 2) zapewnienie, aby pobierana próbka była reprezentatywna dla serii środka żywienia zwierząt,
 - 3) możliwość właściwego przeprowadzenia badań jakościowych próbek archiwalnych przez organy sprawujące nadzór nad wytwarzaniem i stosowaniem środków żywienia zwierząt oraz obrotem nimi.

Art. 11.

Przepisy art. 5, art. 6, art. 8 pkt 3 i art. 9 stosuje się odpowiednio do podmiotów wytwarzających nieprzeznaczone do obrotu mieszanki paszowe:

- 1) zawierające premiksy z udziałem dodatków paszowych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1,

pkt 2 w art. 11 utracił moc (Dz.U. z 2003 r. Nr 122, poz. 1144)

Art. 12.

1. Podjęcie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania:

- 1) dodatków paszowych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1,
- 2) materiałów paszowych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3,
- 3) premiksów zawierających dodatki paszowe z grup:
 - a) antybiotyków,
 - b) kokcydiostatyków i innych produktów leczniczych,
 - c) stymulatorów wzrostu,
 - d) witamin A lub D i innych chemicznie zdefiniowanych substancji o podobnym działaniu,
 - e) pierwiastków śladowych - miedzi lub selenu,
- 4) mieszanek paszowych zawierających premiksy, o których mowa w pkt 3 lit. a)-c),

- wymaga zezwolenia wydanego w drodze decyzji administracyjnej przez właściwego powiatowego lekarza weterynarii.

2. Wytwarzanie mieszanek paszowych nieprzeznaczonych do obrotu:

- 1) zawierających premiksy z udziałem dodatków paszowych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 lit. a)-c), lub

- wymaga zezwolenia wydanego, w drodze decyzji administracyjnej, przez właściwego powiatowego lekarza weterynarii.

3. Podjęcie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania pasz leczniczych wymaga zezwolenia wydanego, w drodze decyzji administracyjnej, przez właściwego wojewódzkiego lekarza weterynarii.

4. Zezwolenie na wytwarzanie pasz leczniczych uprawnia do wprowadzania pasz leczniczych do obrotu, z zastrzeżeniem art. 38a ust. 1 i 2.

w art. 12: pkt 5 w ust. 1 i pkt 2 w ust. 2 utraciły moc (Dz.U. z 2003 r. Nr 122, poz. 1144)

Art. 13.

Zezwolenia, o których mowa w art. 12, wydaje się po stwierdzeniu, że wnioskodawca spełnia wymagania techniczne i organizacyjne obowiązujące w zakresie wytwarzania środków żywienia zwierząt lub pasz leczniczych.

Art. 14.

Wnioskodawca w celu uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 12 ust. 1 i 2, składa wniosek do właściwego ze względu na miejsce prowadzenia działalności powiatowego lekarza weterynarii, a w przypadku zezwolenia, o którym mowa w art. 12 ust. 3 - do wojewódzkiego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce prowadzenia działalności.

Art. 15.

1. Wniosek o wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 12 ust. 1, zawiera:

- 1) imię, nazwisko i adres albo nazwę i adres siedziby wytwórcy,

- 2) określenie zakresu wykonywanej działalności gospodarczej z podaniem rodzajów wytwarzanych środków żywienia zwierząt,
- 3) wskazanie miejsca wytwarzania środków żywienia zwierząt.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, należy dołączyć:

- 1) dokumentację dotyczącą wewnętrznego systemu kontroli jakości, o którym mowa w art. 6 ust. 2 pkt 1,
- 2) dokumenty, o których mowa w art. 6 ust. 2 pkt 2 i 4,
- 3) dokumenty potwierdzające posiadanie wymaganych kwalifikacji zawodowych przez osoby, o których mowa w art. 7.

Art. 16.

1. Wniosek o wydanie zezwolenia na wytwarzanie mieszanek paszowych, o których mowa w art. 12 ust. 2, powinien zawierać:

- 1) imię, nazwisko i adres albo nazwę i adres siedziby wnioskodawcy,
- 2) określenie rodzaju mieszanek paszowych,
- 3) wskazanie miejsca wytwarzania mieszanek paszowych.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, należy dołączyć:

- 1) dokumentację dotyczącą wewnętrznego systemu kontroli jakości, o którym mowa w art. 6 ust. 2 pkt 1,
- 2) dokumenty, o których mowa w art. 6 ust. 2 pkt 2 i 4,
- 3) dokumenty potwierdzające posiadanie wymaganych kwalifikacji zawodowych przez osoby, o których mowa w art. 7 pkt 2.

Art. 16a.

Wniosek o wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 12 ust. 3, zawiera:

- 1) imię, nazwisko i adres albo nazwę i adres siedziby wytwórcy,
- 2) określenie zakresu wykonywanej działalności gospodarczej,
- 3) wskazanie miejsca wytwarzania pasz leczniczych.

Art. 17.

1. Zezwolenia, o których mowa w art. 12, zawierają w szczególności:

- 1) imię, nazwisko i adres albo nazwę i adres siedziby wytwórcy,
- 2) określenie zakresu wykonywanej działalności gospodarczej z podaniem materiałów paszowych, dodatków paszowych, premiksów lub mieszanek paszowych,
- 3) określenie miejsca prowadzenia działalności.

2. Zezwolenie wydaje się niezwłocznie, lecz nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wniosku.

2a. Wydając zezwolenia, o których mowa w art. 12 ust. 1 i 2, powiatowy lekarz weterynarii nadaje wnioskodawcy numer identyfikacyjny.

3. Powiatowy lekarz weterynarii, a w przypadku, o którym mowa w art. 12 ust. 3, wojewódzki lekarz weterynarii, odmawia wydania zezwolenia, w drodze decyzji administracyjnej, jeżeli wnioskodawca nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 13.

Art. 18.

Zezwolenia, o których mowa w art. 12 ust. 1 i 2, mogą być cofnięte przez powiatowego lekarza weterynarii, a w przypadku zezwolenia, o którym mowa w art. 12 ust. 3 - przez wojewódzkiego lekarza weterynarii, jeżeli wytwarzanie środków żywienia zwierząt lub pasz leczniczych odbywa się niezgodnie z przepisami prawa.

Art. 19.

1. Podjęcie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania:

- 1) dodatków paszowych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2,

- 2) premiksów zawierających:

- a) witaminy i chemicznie zdefiniowane substancje o podobnym działaniu, inne niż witaminy A i D,
- b) pierwiastki śladowe inne niż miedź i selen,
- c) karotenoidy i ksantofile,
- d) enzymy,
- e) mikroorganizmy,
- f) przeciwutleniacze, dla których została ustalona maksymalna zawartość w mieszankach paszowych pełnoporcjowych,

- 3) mieszanek paszowych z udziałem premiksów zawierających:

- a) witaminy i inne chemicznie zdefiniowane substancje o podobnym działaniu,
- b) pierwiastki śladowe,
- c) karotenoidy i ksantofile,
- d) enzymy,
- e) mikroorganizmy,
- f) przeciwutleniacze, dla których została ustalona maksymalna zawartość w mieszankach paszowych pełnoporcjowych

- jest dozwolone po uprzednim zgłoszeniu zamiaru jej rozpoczęcia do właściwego powiatowego lekarza weterynarii.

2. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, dokonywane jest w terminie co najmniej 7 dni przed dniem rozpoczęcia działalności gospodarczej.

**lit. g w pkt 3 w ust. 1
w art. 19 skreślona**

3. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) imię, nazwisko i adres zgłaszającego,
- 2) określenie przedmiotu działalności gospodarczej z podaniem rodzaju wytwarzanych środków żywienia zwierząt,
- 3) wskazanie miejsca wytwarzania środków żywienia zwierząt.

4. Zaprzestanie prowadzenia działalności gospodarczej, o której mowa w ust. 1, należy zgłosić powiatowemu lekarzowi weterynarii w terminie 7 dni od dnia jej zaprzestania.
6. Wytwarzanie mieszanek paszowych, o których mowa w ust. 1 pkt 3, nieprzeznaczonych do obrotu, jest dozwolone po uprzednim zgłoszeniu zamiaru rozpoczęcia tego wytwarzania do właściwego powiatowego lekarza weterynarii.
7. Zaprzestanie wytwarzania mieszanek, o których mowa w ust. 1 pkt 3, nieprzeznaczonych do obrotu, należy zgłosić powiatowemu lekarzowi weterynarii w terminie 7 dni od dnia zaprzestania tego wytwarzania.
8. Do zgłoszeń, o których mowa w ust. 6 i 7, stosuje się odpowiednio przepisy ust. 2 i 3.
9. Powiatowy lekarz weterynarii po otrzymaniu zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1 lub ust. 6, wydaje decyzję o nadaniu podmiotowi, który dokonał tego zgłoszenia, numeru identyfikacyjnego.

ust. 5 w art. 19 uchylony

Art. 20.

1. Wytworzone i wprowadzone do obrotu pasze nie mogą zawierać w nadmiarze wody, substancji wiążących, zanieczyszczeń roślinnych, zanieczyszczeń mineralnych oraz nie mogą zawierać żywych szkodników.
5. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, dopuszczalną zawartość wody, substancji wiążących, zanieczyszczeń roślinnych oraz zanieczyszczeń mineralnych w paszach w zależności od rodzaju paszy, mając na względzie zapewnienie ich trwałości oraz zaspokojenie potrzeb żywieniowych zwierząt.

ust. 2-4 w art. 20 utraciły moc (Dz.U. z 2003 r. Nr 122, poz. 1144)

art. 21-30 utraciły moc (Dz.U. jw.)

Art. 30a.

1. Dodatki paszowe mogą być wprowadzane do obrotu, przetwarzane lub stosowane w żywieniu zwierząt, jeżeli są spełnione wymagania określone w przepisach rozporządzenia 1831/2003.
2. Dopuszcza się stosowanie do badań naukowych jako dodatków paszowych substancji określonych w art. 3 ust. 2 rozporządzenia 1831/2003, które nie zostały dopuszczone do obrotu, przetwarzania lub stosowania na podstawie tego rozporządzenia.
3. Badania naukowe, o których mowa w ust. 2, przeprowadza się zgodnie z zasadami i warunkami określonymi w art. 3 ust. 2 rozporządzenia 1831/2003, po powiadomieniu powiatowego lekarza weterynarii właściwego za względu na miejsce prowadzenia tych badań.
4. Powiatowy lekarz weterynarii, o którym mowa w ust. 3:
 - 1) nadzoruje przeprowadzanie badań naukowych z wykorzystaniem substancji, o których mowa w ust. 2,
 - 2) jest organem właściwym w sprawach stwierdzania, że zwierzęta wykorzystane do badań, o których mowa w ust. 2, mogą być przeznaczone do produkcji żywności.

Art. 30b.

1. Minister właściwy do spraw rolnictwa jest organem właściwym w zakresie współpracy z Komisją Europejską i Europejskim Urzędem do spraw Bezpieczeństwa Żywności w sprawach dotyczących wprowadzania do obrotu, przetwarzania lub stosowania dodatków paszowych, w tym do:
 - 1) otrzymywania informacji, o których mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia 1831/2003,
 - 2) składania wniosku o udostępnienie informacji, o których mowa w art. 7 ust. 2 lit. b) rozporządzenia 1831/2003,
 - 3) otrzymywania opinii, o których mowa w art. 8 ust. 5 rozporządzenia 1831/2003,
 - 4) składania wniosku, o którym mowa w art. 13 ust. 1 rozporządzenia 1831/2003,
 - 5) otrzymywania opinii, o której mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia 1831/2003,
 - 6) składania wniosku, o którym mowa w art. 19 rozporządzenia 1831/2003,
 - 7) powiadamiania Komisji Europejskiej o zasadach i środkach, o których mowa w art. 24 rozporządzenia 1831/2003.
2. Informacje uzyskane w ramach współpracy, o której mowa w ust. 1, które zgodnie z przepisami rozporządzenia 1831/2003 mają charakter poufny, nie mogą być ujawniane, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 18 ust. 6 tego rozporządzenia.
3. Minister właściwy do spraw rolnictwa jest organem właściwym do podawania do wiadomości publicznej informacji, które zgodnie z przepisami rozporządzenia 1831/2003 mają charakter poufny, w przypadkach, o których mowa w art. 18 ust. 6 tego rozporządzenia, oraz do udostępniania dokumentacji otrzymanej na jego podstawie.

art. 30c-30n uchylone

Art. 30o.

1. Materiały paszowe z grup:
 - 1) białka uzyskiwanego z mikroorganizmów należących do grup: bakterii, drożdży, glonów i grzybów,
 - 2) niebiałkowych związków azotowych,
 - 3) aminokwasów i ich soli,
 - 4) analogów aminokwasów- mogą być wprowadzane do obrotu i stosowane w żywieniu zwierząt, w tym także jako składnik premiksów i mieszanek paszowych, jeżeli zostały dopuszczone do obrotu w Unii Europejskiej na podstawie przepisów Unii Europejskiej dotyczących niektórych produktów stosowanych w żywieniu zwierząt i spełniają wymagania określone dla nich w tych przepisach.
2. Zabrania się sprowadzania spoza obszaru celnego Unii Europejskiej materiałów paszowych z grup, o których mowa w ust. 1, niedopuszczonych do obrotu w

Unii Europejskiej oraz premiksów i mieszanek paszowych zawierających takie materiały.

Art. 30p.

1. Minister właściwy do spraw rolnictwa może wystąpić do właściwych władz Unii Europejskiej o dopuszczenie do obrotu w Unii Europejskiej materiału paszowego z grup, o których mowa w art. 30o ust. 1, na wniosek podmiotu, który zamierza wprowadzać do obrotu lub stosować w żywieniu zwierząt materiał paszowy dotychczas niedopuszczony do obrotu w Unii Europejskiej, jeżeli:
 - 1) materiał ten ma wartość odżywczą dla zwierząt jako źródło azotu lub białka,
 - 2) prawidłowo stosowany nie wpłynie ujemnie na zdrowie ludzi, zwierząt, jakość środków spożywczych pochodzenia zwierzęcego lub na środowisko,
 - 3) została dla tego materiału określona metoda postępowania analitycznego zapewniająca:
 - a) identyfikację substancji czynnej,
 - b) określenie zawartości materiału paszowego w premiksach i w paszach.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:
 - 1) imię, nazwisko i adres albo nazwę i adres siedziby wnioskodawcy,
 - 2) określenie grupy i rodzaju materiału paszowego.
3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się dokumentację zawierającą w szczególności:
 - 1) wyniki badań potwierdzających spełnianie przez materiał paszowy wymagań, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2,
 - 2) metodykę postępowania analitycznego, o której mowa w ust. 1 pkt 3, wraz z wynikami badań potwierdzającymi jej skuteczność.
4. Minister właściwy do spraw rolnictwa przekazuje Komisji Europejskiej i pozostałym państwom członkowskim Unii Europejskiej kopie wniosku o dopuszczenie materiału paszowego do obrotu w Unii Europejskiej wraz z kopiami dołączonej do niego dokumentacji, jeżeli wniosek i dołączona do niego dokumentacja spełniają wymagania określone w ust. 2 i 3 oraz w przepisach wydanych na podstawie ust. 5.
5. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wymagania dotyczące dokumentacji dołączanej do wniosku o dopuszczenie do obrotu w Unii Europejskiej materiału paszowego, w tym zakres dokumentacji oraz zakres badań, których wyniki należy zamieścić w dokumentacji, w zależności od grupy i rodzaju materiału paszowego, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.

Art. 30r.

1. Informacje zawarte w dokumentacji dołączonej do wniosku o dopuszczenie do obrotu w Unii Europejskiej materiału paszowego nie podlegają ujawnieniu, jeżeli stanowią tajemnicę produkcyjną lub handlową.
2. Przepis ust. 1 nie dotyczy:
 - 1) nazwy i składu materiału paszowego objętego wnioskiem,

- 2) fizykochemicznych, biologicznych, farmakologicznych, toksykologicznych i ekotoksykologicznych właściwości materiału paszowego objętego wnioskiem,
- 3) metod postępowania analitycznego, o których mowa w art. 30p ust. 1 pkt 3,
- 4) metod badania pozostałości materiału paszowego objętego wnioskiem lub jego metabolitów w produktach pochodzenia zwierzęcego.

Art. 30s.

Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wykaz materiałów paszowych z grup, o których mowa w art. 30o, które zostały dopuszczone do obrotu na podstawie przepisów Unii Europejskiej, uwzględniając wymagania określone w tych przepisach.

Art. 31.

1. Nazwa materiału paszowego i mieszanki paszowej powinna informować nabywcę o tym, jaki stanowią one rodzaj paszy, oraz powinna umożliwiać ich odróżnienie od podobnych produktów.
2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, materiały paszowe inne niż wymienione w art. 30o ust. 1, które mogą być wprowadzane do obrotu wyłącznie pod nazwą określoną w tym rozporządzeniu, z uwzględnieniem opisu tych materiałów i rodzaju procesów technologicznych stosowanych do ich wytwarzania oraz obowiązujących w tym zakresie przepisów Unii Europejskiej.

Art. 32.

1. Mieszanka paszowa uzupełniająca może być wprowadzona do obrotu, jeżeli zawartość witaminy D oraz dodatków paszowych z grup: antybiotyków, stymulatorów wzrostu, kokcydiostatyków i innych produktów leczniczych oraz przeciwutleniaczy nie przekracza pięciokrotności, ustalonej zgodnie z przepisami rozporządzenia 1831/2003, maksymalnej zawartości tych dodatków w mieszance paszowej pełnoporcjowej.
2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, inne niż ustalone w ust. 1 zawartości dodatków paszowych w określonych mieszankach paszowych uzupełniających, jeżeli ich zastosowanie w połączeniu z innymi paszami nie będzie stwarzać zagrożenia dla zdrowia zwierząt oraz ujemnie wpływać na jakość środków spożywczych pochodzenia zwierzęcego.

Art. 33.

1. Przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą w zakresie obrotu:
 - 1) dodatkami paszowymi, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2,
 - 2) materiałami paszowymi, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3,
 - 3) premiksami zawierającymi dodatki paszowe, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4,

- obowiązany jest zapewnić spełnianie wymagań technicznych i organizacyjnych odpowiednich ze względu na rodzaj i zakres prowadzonej działalności.
2. Do wymagań technicznych i organizacyjnych, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 5, art. 6 ust. 2 pkt 1, 3 i 7, art. 8 pkt 1 i 2, z tym, że wymóg określony w art. 6 ust. 2 pkt 1 dotyczy wewnętrznego systemu kontroli jakości przechowywanych dodatków paszowych, materiałów paszowych lub premiksów.
 3. Jeżeli przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, dokonuje pakowania lub przepakowywania dodatków paszowych, materiałów paszowych lub premiksów, obowiązany jest dodatkowo zapewnić spełnianie wymagań technicznych i organizacyjnych określonych w art. 6 ust. 2 pkt 2 i pkt 4-7.
 4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania techniczne i organizacyjne w zakresie prowadzenia obrotu dodatkami paszowymi, materiałami paszowymi i premiksami, o których mowa w ust. 1, odpowiednio do zakresu prowadzonej działalności, mając na względzie zapewnienie ich właściwej jakości.

Art. 34.

1. Podjęcie działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia obrotu:
 - 1) dodatkami paszowymi, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1,
 - 2) materiałami paszowymi, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3,
 - 3) premiksami, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 3,wymaga, z zastrzeżeniem ust. 3, zezwolenia wydanego w drodze decyzji administracyjnej przez właściwego powiatowego lekarza weterynarii.
2. Przepisy art. 14-18 stosuje się odpowiednio.
3. Przepis ust. 1 nie dotyczy przedsiębiorcy, który uzyskał zezwolenie, o którym mowa w art. 12 ust. 1, oraz przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 34a ust. 1.

Art. 34a.

1. Przedsiębiorca zamierzający prowadzić działalność gospodarczą w zakresie oferowania do sprzedaży lub sprzedaży środków żywienia zwierząt, który nie wytwarza i nie przechowuje tych środków, zgłasza zamiar prowadzenia tej działalności do powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na siedzibę przedsiębiorcy.
2. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany prowadzić spis oferowanych do sprzedaży lub sprzedawanych środków żywienia zwierząt. Przepisy art. 8 stosuje się odpowiednio.
3. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:
 - 1) imię, nazwisko i adres albo nazwę i adres siedziby wnioskodawcy,
 - 2) określenie zakresu wykonywanej działalności gospodarczej z podaniem rodzaju oferowanych do sprzedaży lub sprzedawanych środków żywienia zwierząt,
 - 3) oświadczenie wnioskodawcy o prowadzeniu spisu, o którym mowa w ust. 2.

4. Powiatowy lekarz weterynarii po otrzymaniu zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, wydaje decyzję o nadaniu przedsiębiorcy, który dokonał tego zgłoszenia, numeru identyfikacyjnego.

Art. 35.

1. Podjęcie działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia obrotu:
 - 1) dodatkami paszowymi, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2,
 - 2) premiksami, o których mowa w art. 19 ust. 1 pkt 2,wymaga, z zastrzeżeniem ust. 3, zgłoszenia do właściwego powiatowego lekarza weterynarii w terminie co najmniej 7 dni przed rozpoczęciem działalności.
2. Przepisy art. 19 ust. 2-5 i ust. 9 stosuje się odpowiednio.
3. Przepis ust. 1 nie dotyczy przedsiębiorcy, który dokonał zgłoszenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 pkt 1 i 2.

Art. 35a.

1. Przedsiębiorca wytwarzający lub prowadzący obrót dodatkami paszowymi z grup:
 - 1) antybiotyków,
 - 2) kokcydiostatyków i innych produktów leczniczych,
 - 3) stymulatorów wzrostu,
 - 4) witamin A lub D i innych chemicznie zdefiniowanych substancji o podobnym działaniu,
 - 5) pierwiastków śladowych - miedzi lub selenu- zbywa je wyłącznie na rzecz przedsiębiorcy posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania premiksów zawierających te dodatki lub na rzecz przedsiębiorcy posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu takimi dodatkami.
2. Przedsiębiorca wytwarzający lub prowadzący obrót premiksami zawierającymi dodatki, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3, zbywa je wyłącznie na rzecz podmiotu posiadającego zezwolenie na wytwarzanie mieszanek paszowych zawierających te premiksy lub na rzecz przedsiębiorcy posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu takimi premiksami.
3. Dodatki paszowe, o których mowa w ust. 1, mogą być zbywane także na rzecz podmiotu posiadającego zgodę właściwego powiatowego lekarza weterynarii na dodawanie takich dodatków bezpośrednio do pasz.
4. Zgoda, o której mowa w ust. 3, jest udzielana, w drodze decyzji administracyjnej, jeżeli podmiot:
 - 1) posiada zezwolenie na wytwarzanie mieszanek paszowych z udziałem premiksów zawierających dodatki paszowe, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3, lub wytwarza mieszanki paszowe z udziałem premiksów zawierających dodatki paszowe, o których mowa w ust. 1 pkt 4 i 5, na podstawie zgłoszenia do właściwego powiatowego lekarza weterynarii,

- 2) dysponuje technologią umożliwiającą bezpośrednio dodawanie dodatków paszowych do pasz.
5. Wniosek o udzielenie zgody zawiera:
- 1) imię, nazwisko i adres albo nazwę i adres siedziby wnioskodawcy,
 - 2) określenie miejsca i rodzaju prowadzonej działalności,
 - 3) określenie rodzaju dodatków paszowych, które wnioskodawca zamierza dodawać bezpośrednio do pasz, z podaniem numerów wpisu tych dodatków do rejestru dodatków paszowych prowadzonego na podstawie przepisów Unii Europejskiej.
6. Do wniosku dołącza się:
- 1) kopię zezwolenia albo kopię zgłoszenia dotyczącego prowadzonej dotychczas działalności,
 - 2) opis technologii dotyczącej bezpośredniego dodawania dodatku paszowego do pasz.
7. Przepisy ust. 3-6 dotyczą wyłącznie dodatków paszowych dopuszczonych do obrotu, przetwarzania lub stosowania, zgodnie z przepisami rozporządzenia 1831/2003, jako dodatki paszowe, które mogą być dodawane bezpośrednio do pasz.
8. Dodatki paszowe, o których mowa w ust. 1 pkt 4 i 5, mogą być zbywane także na rzecz przedsiębiorcy wytwarzającego mieszanki paszowe dla zwierząt towarzyszących z udziałem premiksów zawierających takie dodatki, prowadzącego działalność gospodarczą na podstawie zgłoszenia do właściwego powiatowego lekarza weterynarii.

Art. 36.

1. Główny Lekarz Weterynarii prowadzi ewidencję przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania środków żywienia zwierząt lub pasz leczniczych oraz obrotu nimi, a także podmiotów wytwarzających mieszanki paszowe, o których mowa w art. 12 ust. 2 pkt 1 i art. 19 ust. 6. Ewidencja jest jawna.
2. Do ewidencji wpisuje się:
 - 1) oznaczenie przedsiębiorcy i adres siedziby, a w przypadku podmiotu wytwarzającego mieszanki paszowe, o których mowa w art. 12 ust. 2 i art. 19 ust. 6, jego imię, nazwisko i adres albo nazwę i adres siedziby,
 - 2) numer identyfikacyjny nadany przez powiatowego lekarza weterynarii, a w przypadku przedsiębiorców wytwarzających pasze lecznicze - numer zezwolenia,
 - 3) zakres działalności objętej zezwoleniem lub zgłoszeniem,
 - 4) w przypadku producentów, o których mowa w art. 35a ust. 3, numer zgody na dodawanie dodatków paszowych z określeniem grup tych dodatków.
3. Organ, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany corocznie, w terminie do dnia 30 września, przekazywać ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa dane objęte ewidencją.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa na podstawie informacji, o których mowa ust. 3, corocznie w terminie do dnia 30 listopada ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” wykaz:
- 1) przedsiębiorców, o których mowa w art. 12 ust. 1,
 - 2) przedsiębiorców prowadzących obrót:
 - a) dodatkami paszowymi, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1,
 - b) materiałami paszowymi, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3,
 - c) premiksami zawierającymi dodatki paszowe z grup: antybiotyków, kokcydiostatyków i innych produktów leczniczych, stymulatorów wzrostu oraz witaminy A lub D, miedzi lub selenu,
 - 3) podmiotów, o których mowa w art. 12 ust. 2.
5. Minister właściwy do spraw rolnictwa corocznie, w terminie do dnia 31 grudnia, przekazuje Komisji Europejskiej wykaz podmiotów objętych ewidencją, o której mowa w ust. 1, wraz z danymi dotyczącymi tych podmiotów zawartymi w tej ewidencji, z wyszczególnieniem podmiotów prowadzących działalność wymagającą zezwolenia powiatowego lekarza weterynarii oraz podmiotów prowadzących działalność wymagającą zgłoszenia do powiatowego lekarza weterynarii.
6. Minister właściwy do spraw rolnictwa corocznie, w terminie do dnia 31 grudnia, przekazuje właściwym organom pozostałych państw członkowskich Unii Europejskiej wykaz:
- 1) przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie wytwarzania:
 - a) dodatków paszowych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1,
 - b) materiałów paszowych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3,
 - c) premiksów zawierających dodatki paszowe z grup:
 - antybiotyków,
 - kokcydiostatyków i innych produktów leczniczych,
 - stymulatorów wzrostu,
 - witamin A lub D i innych chemicznie zdefiniowanych substancji o podobnym działaniu,
 - pierwiastków śladowych - miedzi lub selenu,
 - 2) przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie obrotu:
 - a) dodatkami paszowymi, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1,
 - b) materiałami paszowymi, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3,
 - c) premiksami zawierającymi dodatki paszowe, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1.
7. Minister właściwy do spraw rolnictwa, na wniosek właściwych organów państw członkowskich Unii Europejskiej, przekazuje, w określonym we wniosku zakresie, wykaz innych niż wymienione w ust. 6 podmiotów objętych ewidencją, o której mowa w ust. 1, wraz z danymi dotyczącymi tych podmiotów zawartymi w tej ewidencji.

8. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi:

- 1) w drodze rozporządzenia sposób ustalania numeru identyfikacyjnego nadawanego przez powiatowego lekarza weterynarii, mając na względzie zapewnienie właściwego sprawowania nadzoru nad prowadzeniem działalności przez podmioty, którym nadaje się ten numer, i prawidłowej identyfikacji tych podmiotów,
- 2) w drodze zarządzenia wzór ewidencji, o której mowa w ust. 1.

Art. 37.

1. Mieszanki paszowe powinny być wprowadzane do obrotu w szczelnych i odpowiednio zamkniętych opakowaniach lub pojemnikach, tak aby po otwarciu opakowania lub pojemnika zamknięcie ulegało zniszczeniu, a opakowanie nie mogło być użyte ponownie.
2. Mieszanki paszowe mogą być wprowadzane do obrotu:
 - 1) luzem albo w niezamkniętych opakowaniach lub pojemnikach w przypadku:
 - a) dostawy mieszanek paszowych pomiędzy ich wytwórcami,
 - b) dostawy mieszanek paszowych przez ich wytwórców do przedsiębiorców zajmujących się ich pakowaniem,
 - c) mieszanek paszowych uzyskiwanych przez zmieszanie ziarna lub całych owoców,
 - d) bloków lub lizawek,
 - e) mieszanek paszowych w ilości nieprzekraczającej 50 kg z uprzednio zamkniętych opakowań lub pojemników,
 - 2) luzem albo w niezamkniętych pojemnikach w przypadku:
 - a) dostawy mieszanek paszowych bezpośrednio od ich wytwórców do posiadaczy zwierząt gospodarskich,
 - b) mieszanek paszowych melasowanych zawierających nie więcej niż 3 materiały paszowe,
 - c) mieszanek paszowych granulowanych.

Art. 38.

1. Wprowadzane do obrotu pasze powinny być oznakowane.
2. Oznakowanie, o którym mowa w ust. 1, polega na umieszczeniu, w sposób widoczny, czytelny i nieusuwalny, na każdym opakowaniu paszy lub dołączonej do opakowania etykietce informacji w języku polskim określającej, w zależności od rodzaju paszy, w szczególności:
 - 1) rodzaj i nazwę,
 - 2) wytwórcę i numer zezwolenia na wytwarzanie, o ile jest ono wymagane,
 - 3) masę netto, a dla płynów objętość albo masę netto,
 - 4) okres trwałości oraz okres karencji, o ile jest przewidywany,

- 5) przeznaczenie, z uwzględnieniem gatunku i wieku zwierząt, dla których pasza jest przeznaczona,
 - 6) materiały paszowe lub kategorie grupujące kilka materiałów paszowych charakteryzujących się tym samym źródłem pochodzenia,
 - 7) zawartość składników pokarmowych,
 - 8) datę produkcji albo numer serii,
 - 9) sposób stosowania, w tym zasady bezpiecznego użycia.
3. W przypadku pasz przeznaczonych do wprowadzania do obrotu w innych niż Rzeczpospolita Polska państwach członkowskich Unii Europejskiej oznakowanie, o którym mowa w ust. 1, jest dokonywane w języku urzędowym państwa członkowskiego, w którym pasze te będą wprowadzane do obrotu, a w przypadku pasz przeznaczonych do wywozu poza obszar celny Unii Europejskiej oznakowanie to może być dokonywane w języku urzędowym kraju przeznaczenia.
 4. W przypadkach, o których mowa w art. 37 ust. 2, informacje wymienione w ust. 2 powinny być dołączone do dokumentów przewozowych i przekazane odbiorcy.
 5. Oznakowanie pasz nie może wprowadzać w błąd nabywcy, w szczególności odnośnie do ich tożsamości, w tym: rodzaju, właściwości, pochodzenia, składu, ilości oraz sposobu produkcji, lub sugerować, że posiadają one specjalne właściwości, jeżeli ich nie posiadają albo jeżeli inne pasze posiadają również takie właściwości.
 6. Pasze przeznaczone dla zwierząt towarzyszących mogą być wprowadzane do obrotu również pod nazwą „karma”, wraz z określeniem gatunku zwierzęcia towarzyszącego, dla którego są przeznaczone.
 7. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) szczegółowe wymagania dotyczące oznakowania pasz, w tym sposób oznakowania oraz zakres informacji, które powinny być umieszczone na ich opakowaniu lub etykiecie dołączonej do opakowania albo dołączone do dokumentów przewozowych,
 - 2) kategorie grupujące materiały paszowe charakteryzujące się jednakowym źródłem pochodzenia,
 - 3) limity tolerancji zawartości składników pokarmowych i dodatków paszowych- mając na względzie zapewnienie ochrony interesów nabywców i obiektywnych kryteriów kontroli.
 8. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, zakres dodatkowych informacji, które mogą być umieszczane na opakowaniu pasz lub etykiecie dołączonej do opakowania albo w dokumentach przewozowych, mając na względzie zapewnienie ochrony interesów nabywców oraz obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.

Art. 38a.

1. Wytwórca pasz leczniczych wprowadza je do obrotu na podstawie zlecenia na wprowadzenie do obrotu paszy leczniczej wystawionego przez lekarza weterynarii świadczącego usługi z zakresu medycyny weterynaryjnej.
2. Paszę leczniczą wprowadza się do obrotu wyłącznie przez jej bezpośrednie dostarczenie do odbiorcy wskazanego w zleceniu, o którym mowa w ust. 1.
3. Pasze lecznicze wytwarza się z premiksów leczniczych dopuszczonych do obrotu na podstawie przepisów Prawa farmaceutycznego.
4. W przypadku braku dopuszczonego do obrotu premiksu leczniczego właściwego dla danego gatunku zwierząt lub leczonej jednostki chorobowej lekarz weterynarii, o którym mowa w ust. 1, może zlecić wytwórcy paszy leczniczej wytworzenie jej z innych dopuszczonych do obrotu premiksów leczniczych, podając w zleceniu:
 - 1) dokładny skład paszy leczniczej, ze szczególnym uwzględnieniem sposobu dawkowania premiksu leczniczego,
 - 2) okres karencji paszy leczniczej.
5. Jeżeli zachodzą wyjątkowe okoliczności, w przypadku, o którym mowa w ust. 4, paszę leczniczą może wytworzyć, na własną odpowiedzialność, lekarz weterynarii świadczący usługi z zakresu medycyny weterynaryjnej.
6. Dopuszcza się wytwarzanie paszy leczniczej z produktów pośrednich, którymi są mieszanki dopuszczonego do obrotu premiksu leczniczego z paszą, które mogą być wprowadzone do obrotu z przeznaczeniem dla innego zakładu wytwarzającego paszę leczniczą.
7. Mieszanek, o której mowa w ust. 6, wytwarza i wprowadza do obrotu wytwórca pasz leczniczych posiadający zezwolenie, o którym mowa w art. 12 ust. 3.
8. Wprowadzane do obrotu pasze lecznicze powinny być zabezpieczone i oznakowane zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 6 ust. 4.

Art. 38b.

1. Materiały paszowe inne niż wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 3, które nie spełniają wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 38 ust. 7 pkt 1 na skutek braku możliwości przeprowadzenia odpowiednich badań w państwie dostawcy, mogą być przywożone z państw trzecich, pod warunkiem że:
 - 1) importer dostarczy wstępne informacje dotyczące składu materiału paszowego, wymagające potwierdzenia wdrożone badania laboratoryjne,
 - 2) materiał paszowy nie był dotychczas stosowany w żywieniu zwierząt i z takim przeznaczeniem jest wprowadzany po raz pierwszy,
 - 3) importer powiadomi właściwego powiatowego lekarza weterynarii o przewidywanej dostawie takiego materiału paszowego na co najmniej 7 dni przed przewidywanym terminem dostawy,
 - 4) ostateczne informacje dotyczące zawartości składników pokarmowych w tym materiale paszowym zostaną przekazane jego nabywcy oraz właściwemu powiatowemu lekarzowi weterynarii w terminie 10 dni roboczych od dnia dostarczenia tego materiału,

- 5) w oznakowaniu takiego materiału paszowego, w odniesieniu do zawartości składników pokarmowych, jest zamieszczony wytłuszczonym drukiem napis:

„dane tymczasowe, wymagające potwierdzenia przez..... (nazwa i adres laboratorium, któremu zlecono przeprowadzenie analiz), dotyczące (numer referencyjny próbki przekazanej do analizy), przed (data)”.

2. Powiatowy lekarz weterynarii przekazuje Głównemu Lekarzowi Weterynarii informacje o każdej przesyłce materiału paszowego, o którym mowa w ust. 1, oraz o podjętych działaniach w tym zakresie.
3. Główny Lekarz Weterynarii informuje Komisję Europejską o wszelkich okolicznościach związanych z dopuszczeniem przesyłki materiału paszowego do obrotu oraz o działaniach podjętych przez powiatowego lekarza weterynarii w tym zakresie.

art. 39 uchylony

Art. 40.

1. Dodatki paszowe i premiksy mogą być stosowane w żywieniu zwierząt wyłącznie jako składniki mieszanek paszowych, z tym że dodatki paszowe z grup, o których mowa w art. 35a ust. 1, mogą być dodawane do pasz wyłącznie w formie premiksu stanowiącego mieszaninę jednego lub więcej dodatków paszowych z materiałem paszowym.
- 1a. Dodatki paszowe z grup, o których mowa w art. 35a ust. 1, mogą być dodawane do pasz wyłącznie w formie premiksu stanowiącego mieszaninę jednego lub więcej dodatków paszowych z materiałem paszowym, z wyjątkiem dodatków paszowych dopuszczonych do obrotu, przetwarzania lub stosowania zgodnie z przepisami rozporządzenia 1831/2003 jako dodatki paszowe, które mogą być dodawane bezpośrednio do pasz.
2. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska oraz ministrem właściwym do spraw zdrowia, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady stosowania dodatków paszowych i premiksów w zależności od ich rodzaju, mając na względzie zapewnienie właściwej jakości mieszanek paszowych oraz ochronę zdrowia ludzi i zwierząt, właściwą jakość środków spożywczych pochodzenia zwierzęcego i ochronę środowiska.

Art. 41.

Mieszanka paszowa uzupełniająca może być stosowana w żywieniu zwierząt tylko w połączeniu z inną paszą.

Art. 42.

1. Mieszanka paszowa dietetyczna, o której mowa w art. 2 pkt 9, powinna zawierać materiały paszowe w ilości i proporcjach zapewniających właściwe wykorzystanie jej przez zwierzęta, u których wystąpiły zakłócenia procesów trawiennych i przemian metabolicznych.
2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje mieszanek paszowych dietetycznych wraz z określeniem ich przeznaczenia,

właściwości pokarmowych, gatunków lub kategorii zwierząt, wymagań w zakresie oznakowania oraz zleceń dotyczących stosowania mając na uwadze szczególne przeznaczenie tych mieszanek paszowych oraz wymagania dotyczące kontroli środków żywienia zwierząt.

Art. 43.

1. Pasze niespełniające warunków określonych w ustawie mogą być stosowane w żywieniu zwierząt wyłącznie do badań naukowych, po powiadomieniu powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce prowadzenia tych badań.
2. Pasze, o których mowa w ust. 1, należy oznakować w sposób wyraźnie wskazujący na ich przeznaczenie do żywienia zwierząt w badaniach naukowych.
3. Zwierzęta gospodarskie użyte do badań naukowych, o których mowa w ust. 1, i środki spożywcze pochodzące od tych zwierząt lub z tych zwierząt mogą być wprowadzane do obrotu i przeznaczone do spożycia przez ludzi po stwierdzeniu przez powiatowego lekarza weterynarii właściwego dla miejsca prowadzenia tych badań, w wyniku przeprowadzonych niezbędnych badań laboratoryjnych, że nie będzie to miało szkodliwego wpływu na zdrowie zwierząt i ludzi oraz na środowisko.

**art. 43a utracił moc
(Dz.U. z 2003 r. Nr
122, poz. 1144)**

Art. 43b.

1. Środki żywienia zwierząt przeznaczone do wywozu poza obszar celny Unii Europejskiej mogą nie spełniać warunków określonych w ustawie, z wyjątkiem wymagań dotyczących dopuszczalnych zawartości substancji niepożądanych w paszach, jeżeli są oznakowane w sposób wyraźnie wskazujący na takie ich przeznaczenie i przechowywane w odrębnych pomieszczeniach lub zbiornikach oraz przewożone w odrębnych zbiornikach.
2. Wytwarzanie środków żywienia zwierząt, o których mowa w ust. 1, jest dozwolone jedynie przedsiębiorcy, który prowadzi już działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania danego rodzaju środków żywienia zwierząt, po uprzednim zgłoszeniu zamiaru rozpoczęcia takiego wytwarzania powiatowemu lekarzowi weterynarii, właściwemu ze względu na miejsce wytwarzania tych środków.
3. Zaprzestanie wytwarzania środków żywienia zwierząt, o których mowa w ust. 1, należy zgłosić powiatowemu lekarzowi weterynarii, właściwemu ze względu na miejsce wytwarzania tych środków.
4. Do zgłoszeń, o których mowa w ust. 2 i 3, stosuje się odpowiednio przepisy art. 19 ust. 2-5, z tym że zawierają one dodatkowo określenie rodzaju i ilości środków żywienia zwierząt oraz kraju ich przeznaczenia.

Art. 43c.

Przywóz przesyłek środków żywienia zwierząt, o których mowa w art. 12 ust. 1 i art. 19 ust. 1, jest dopuszczalny ze znajdujących się na listach ogłaszanych przez Komisję Europejską:

- 1) państw trzecich,

- 2) zakładów uprawnionych do wprowadzania tych środków do obrotu w Unii Europejskiej.

Art. 43d.

Do dnia ogłoszenia przez Komisję Europejską list określonych w art. 43c do przywozu przesyłek środków żywienia zwierząt wymienionych w art. 12 ust. 1 i art. 19 ust. 1 stosuje się zasady określone w art. 43e-43j.

Art. 43e.

1. Przywóz przesyłek środków żywienia zwierząt wymienionych w art. 12 ust. 1 i art. 19 ust. 1 jest dopuszczalny z zakładów państw trzecich:
 - 1) mających przedstawicielstwo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i wpisanych do ewidencji zakładów państw trzecich prowadzonej przez Głównego Lekarza Weterynarii, zwanej dalej „ewidencją”,
 - 2) mających przedstawicielstwo działające na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.
2. Zakłady państw trzecich wpisuje się do ewidencji, jeżeli:
 - 1) dla przedsiębiorcy zagranicznego wykonującego działalność gospodarczą w państwie trzecim, do którego należy zakład, utworzono przedstawicielstwo z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - 2) przedstawicielstwo, o którym mowa w pkt 1:
 - a) zapewni, że zakład, który reprezentuje, spełnia wymagania co najmniej równoważne wymaganiom określonym dla prowadzenia danego rodzaju działalności,
 - b) zobowiąże się do prowadzenia spisu środków żywienia zwierząt pochodzących z zakładu, który reprezentuje, wprowadzanych do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; przepisy art. 8 i 8a do prowadzenia spisu stosuje się odpowiednio.

Art. 43f.

1. Główny Lekarz Weterynarii dokonuje wpisu zakładu do ewidencji na wniosek przedstawicielstwa reprezentującego ten zakład, sporządzony w języku polskim.
2. Wniosek o wpis do ewidencji zawiera:
 - 1) oznaczenie i adres przedstawicielstwa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - 2) określenie przedmiotu działalności gospodarczej przedsiębiorcy zagranicznego z podaniem miejsca i zakresu działalności prowadzonej przez zakład oraz rodzaju wytwarzanych środków żywienia zwierząt,
 - 3) imię, nazwisko i adres na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej osoby upoważnionej w przedstawicielstwie do reprezentowania przedsiębiorcy zagranicznego,

- 4) oświadczenie zawierające zapewnienie i zobowiązanie, o których mowa w art. 43e ust. 2 pkt 2.
3. Do wniosku o wpis do ewidencji dołącza się aktualne zaświadczenie potwierdzające wpis przedstawicielstwa do rejestru przedstawicielstw prowadzonego na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.
4. Główny Lekarz Weterynarii, dokonując wpisu zakładu do ewidencji, nadaje temu zakładowi, w drodze decyzji administracyjnej, numer identyfikacyjny.
5. W przypadku gdy wniosek o wpis do ewidencji nie spełnia wymagań określonych w ust. 2 lub 3, Główny Lekarz Weterynarii wydaje decyzję administracyjną o odmowie wpisu do ewidencji.

Art. 43g.

Ewidencja jest jawna i zawiera dane, o których mowa w art. 43f ust. 2, oraz numer identyfikacyjny zakładu.

Art. 43h.

1. Główny Lekarz Weterynarii jest obowiązany corocznie, w terminie do dnia 30 września, przekazywać ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa dane objęte ewidencją.
2. Minister właściwy do spraw rolnictwa na podstawie informacji, o których mowa w ust. 1, corocznie, w terminie do dnia 30 listopada, ogłasza, w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wykaz zakładów państw trzecich, z których można przywozić środki żywienia zwierząt.
3. Minister właściwy do spraw rolnictwa corocznie, w terminie do dnia 31 grudnia, przekazuje Komisji Europejskiej wykaz zakładów państw trzecich, z których można przywozić środki żywienia zwierząt, z podaniem danych dotyczących tych zakładów zawartych w ewidencji.

Art. 43i.

Główny Lekarz Weterynarii skreśla, w drodze decyzji administracyjnej, zakład z ewidencji, jeżeli:

- 1) w wyniku kontroli środków żywienia zwierząt pochodzących z tego zakładu zostanie ustalone, że środki te lub zakład nie spełniają wymagań określonych w ustawie, lub
- 2) w wyniku kontroli przeprowadzonej w zakładzie przez właściwe organy Unii Europejskiej zostanie ustalone, że zakład nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 43e ust. 2 pkt 2 lit. a, lub
- 3) przedstawicielstwo nie prowadzi spisu, o którym mowa w art. 43e ust. 2 pkt 2 lit. b, lub prowadzi ten spis w sposób niezgodny z przepisami ustawy, lub
- 4) przedstawicielstwo, które reprezentuje zakład, zostanie wykreślone z rejestru przedstawicielstw prowadzonego na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Art. 43j.

Minister właściwy do spraw rolnictwa określi:

- 1) w drodze rozporządzenia, sposób ustalania numeru identyfikacyjnego, o którym mowa w art. 43f ust. 4, mając na względzie zapewnienie prawidłowej identyfikacji zakładów państw trzecich, z których mogą być przywożone środki żywienia zwierząt,
- 2) w drodze zarządzenia, wzór ewidencji.

Art. 44.

1. Nadzór nad wytwarzaniem i stosowaniem środków żywienia zwierząt oraz pasz leczniczych, a także nad obrotem nimi, z zastrzeżeniem ust. 2, sprawuje Inspekcja Weterynaryjna.
2. Nadzór w zakresie obrotu środkami żywienia zwierząt przeznaczonymi dla zwierząt towarzyszących, z wyłączeniem zakładów leczniczych dla zwierząt, sprawuje Inspekcja Handlowa, zgodnie z przepisami o Inspekcji Handlowej.
3. Powiatowy lekarz weterynarii w ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 1, przeprowadza kontrolę środków żywienia zwierząt lub pasz leczniczych, zwaną dalej „kontrolą urzędową”.
4. Kontrolę urzędową przeprowadza się w celu ustalenia, czy w zakresie określonym w ust. 1 zostały spełnione wymagania określone w ustawie.
5. Kontrola urzędowa obejmuje w szczególności badania:
 - 1) dodatków paszowych i ich zawartości w środkach żywienia zwierząt oraz w paszach leczniczych,
 - 2) zawartości niepożądanych substancji w środkach żywienia zwierząt i w paszach leczniczych,
 - 3) substancji, których stosowanie w żywieniu zwierząt jest zabronione,
 - 4) materiałów paszowych i mieszanek paszowych, w zakresie ich przydatności w żywieniu zwierząt,
 - 5) w zakresie zawartości pozostałości środków ochrony roślin w materiałach paszowych,
 - 6) obecności, oznaczania zawartości i identyfikacji gatunkowej przetworzonego białka zwierzęcego,
 - 7) obecności substancji o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i betaagonylistycznym,
 - 8) homogenności środków żywienia zwierząt i pasz leczniczych,
 - 9) zawartości substancji czynnej w 1 gramie paszy leczniczej.
6. Kontrolę urzędową przeprowadza się:
 - 1) w przypadku podejrzenia, że środek żywienia zwierząt lub pasza lecznicza nie spełniają wymagań określonych w ustawie,
 - 2) w regularnych odstępach czasu, bez powiadomienia o zamiarze jej przeprowadzenia.

7. Kontrolę urzędową przeprowadza się na podstawie rocznego planu kontroli urzędowej sporządzanego przez Głównego Lekarza Weterynarii.
8. Plan kontroli urzędowej, o którym mowa w ust. 7, sporządza się na podstawie analizy ryzyka oraz wyników dotychczasowych kontroli urzędowych, uwzględniając konieczność objęcia kontrolą każdego etapu wytwarzania, obrotu oraz stosowania środków żywienia zwierząt lub pasz leczniczych.
9. Kontrola urzędowa obejmuje środki żywienia zwierząt lub pasze lecznicze niezależnie od ich przeznaczenia do obrotu w kraju, do wywozu do innych państw członkowskich Unii Europejskiej lub do państw trzecich.
10. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) szczegółowe warunki i sposób pobierania próbek do badań oraz postępowania z pobranymi próbkami w ramach kontroli urzędowej, mając na względzie reprezentatywność pobranych próbek,
 - 2) metodykę postępowania analitycznego w zakresie określania zawartości składników pokarmowych i dodatków paszowych w materiałach paszowych, premiksach, mieszankach paszowych i paszach leczniczych, mając na względzie przeprowadzenie analizy według metodyki zatwierdzonej przez Unię Europejską,
 - 3) wykaz laboratoriów upoważnionych do prowadzenia badań w ramach kontroli urzędowej, mając na względzie zachowanie rzetelności i obiektywności przeprowadzanych badań.

Art. 44a.

**ust. 2 w art. 44a
uchylony**

1. Tworzy się laboratoria wzorcowe koordynujące badania innych laboratoriów, zwane dalej „laboratoriami referencyjnymi”.
3. W zakresie nadzoru nad wytwarzaniem i stosowaniem środków żywienia zwierząt i pasz leczniczych oraz obrotem nimi sprawowanego przez Inspekcję Weterynaryjną działają laboratoria referencyjne określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 6 oraz laboratoria referencyjne utworzone na podstawie przepisów o Inspekcji Weterynaryjnej.
4. Zadaniem laboratoriów referencyjnych jest:
 - 1) ujednocnianie standardów i metod analitycznych,
 - 2) organizacja okresowych testów porównawczych poszczególnych metod analitycznych, stosowanych przez laboratoria upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa,
 - 3) sprawdzanie metod analitycznych stosowanych w analizie środków żywienia zwierząt,
 - 4) prowadzenie szkoleń pracowników uprawnionych laboratoriów,
 - 5) prowadzenie badań laboratoryjnych mających na celu potwierdzenie wyników badań przeprowadzonych przez uprawnione laboratoria, w szczególności jeżeli zachodzi wątpliwość co do jakości otrzymanych wyników.
5. Zadania wymienione w ust. 4 pkt 1-3 są finansowane z budżetu państwa z części, którą dysponuje minister właściwy do spraw rolnictwa.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wykaz laboratoriów referencyjnych właściwych dla poszczególnych rodzajów i kierunków badań, mając na względzie zapewnienie wykonywania zadań, o których mowa w ust. 4.

Art. 44b.

Do kontroli urzędowej przeprowadzanej przez pracowników Inspekcji Weterynaryjnej stosuje się odpowiednio przepisy o Inspekcji Weterynaryjnej.

Art. 44c.

1. Podmiot prowadzący obrót środkami żywienia zwierząt przywożonymi z innych państw członkowskich Unii Europejskiej informuje powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce przeznaczenia środków żywienia zwierząt, w formie pisemnej, o rodzaju i ilości przywiezionych środków żywienia zwierząt niezwłocznie po ich dostarczeniu do miejsca przeznaczenia w kraju.
2. Powiatowy lekarz weterynarii przeprowadza wrywkowe kontrole urzędowe środków żywienia zwierząt, o których mowa w ust. 1, w sposób niedyskryminujący.
3. W razie podejrzenia, że środek żywienia zwierząt nie spełnia wymagań określonych w ustawie, powiatowy lekarz weterynarii przeprowadza kontrolę urzędową środków żywienia zwierząt transportowanych przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 44d.

1. W razie stwierdzenia, że środki żywienia zwierząt lub pasze lecznicze wytworzone w kraju lub na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej nie spełniają wymagań określonych w ustawie, powiatowy lekarz weterynarii, w drodze decyzji administracyjnej:
 - 1) zakazuje wprowadzania środków żywienia zwierząt lub pasz leczniczych do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub nakazuje wycofanie ich z obrotu lub
 - 2) nakazuje przeprowadzenie w wyznaczonym terminie określonych działań, w wyniku których środek żywienia zwierząt będzie spełniał wymagania, w szczególności jego uzdatnienie lub przetworzenie, lub
 - 3) określa inne przeznaczenie środka żywienia zwierząt niż zastosowanie w żywieniu zwierząt, lub
 - 4) nakazuje wywóz środka żywienia zwierząt lub paszy leczniczej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej, z którego zostały przywiezione, po uprzednim poinformowaniu, za pośrednictwem Głównego Lekarza Weterynarii, właściwego w zakresie sprawowania nadzoru nad środkami żywienia zwierząt lub paszami leczniczymi organu tego państwa,
 - 5) nakazuje zniszczenie środka żywienia zwierząt lub paszy leczniczej.

2. W razie stwierdzenia, że środki żywienia zwierząt lub pasze lecznicze pochodzące z państwa trzeciego nie spełniają wymagań określonych w ustawie, powiatowy lekarz weterynarii, w drodze decyzji administracyjnej:
 - 1) zakazuje wprowadzania środka żywienia zwierząt lub paszy leczniczej do obrotu lub nakazuje wycofanie ich z obrotu w kraju oraz nakazuje ich wywóz poza terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej lub
 - 2) nakazuje przeprowadzenie w wyznaczonym terminie określonych działań, w wyniku których środek żywienia zwierząt będzie spełniał wymagania, w szczególności jego uzdatnienie lub przetworzenie, lub
 - 3) określa inne przeznaczenie środka żywienia zwierząt niż zastosowanie w żywieniu zwierząt, lub
 - 4) nakazuje zniszczenie środka żywienia zwierząt lub paszy leczniczej.
3. Decyzjom, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 5 oraz ust. 2 pkt 1 i 4, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.
4. Działania, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 3 i 5 oraz ust. 2 pkt 2-4, przeprowadza się w sposób niezagrażający zdrowiu ludzi lub zwierząt oraz środowisku.
5. Koszty działań podjętych w związku z wydaniem decyzji, o których mowa w ust. 1 i 2, ponosi posiadacz środków żywienia zwierząt lub pasz leczniczych.
6. O wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 2 pkt 1, powiatowy lekarz weterynarii informuje niezwłocznie Głównego Lekarza Weterynarii, który powiadamia o tym fakcie oraz o przyczynach wydania decyzji Komisję Europejską i inne państwa członkowskie Unii Europejskiej.
7. O podjętych decyzjach, o których mowa w ust. 1 i 2, powiatowy lekarz weterynarii powiadamia podpunkt krajowego punktu kontaktowego w ramach sieci systemu wczesnego ostrzegania o niebezpiecznych produktach żywnościowych i środkach żywienia zwierząt (RASFF).

Art. 44e.

1. W przypadku wydania decyzji, o których mowa w art. 44d ust. 1, powiatowy lekarz weterynarii przekazuje niezwłocznie ich kopie Głównemu Lekarzowi Weterynarii.
2. Główny Lekarz Weterynarii niezwłocznie po otrzymaniu kopii decyzji, o których mowa w art. 44d ust. 1, informuje o tych decyzjach i o przyczynach ich wydania właściwy w zakresie sprawowania nadzoru nad środkami żywienia zwierząt lub paszami leczniczymi organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej, z którego został przywieziony środek żywienia zwierząt lub pasza lecznicza.
3. Główny Lekarz Weterynarii w przypadku otrzymania od organu państwa członkowskiego Unii Europejskiej właściwego w zakresie sprawowania nadzoru nad środkami żywienia zwierząt lub paszami leczniczymi informacji o podjętych działaniach w zakresie, o którym mowa w art. 44d ust. 1, dotyczących środków żywienia zwierząt lub pasz leczniczych przywiezionych z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nakazuje przeprowadzenie kontroli urzędowej mającej na celu ustalenie przyczyn nieprawidłowości stwierdzonych w miejscu przeznaczenia środków żywienia zwierząt lub pasz leczniczych.

4. Główny Lekarz Weterynarii informuje organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej właściwy w zakresie sprawowania nadzoru nad środkami żywienia zwierząt lub paszami leczniczymi o wynikach kontroli urzędowej przeprowadzonej w związku z informacją, o której mowa w ust. 3, oraz o działaniach podjętych w jej wyniku.
5. W razie powtarzających się przypadków podejmowania działań w zakresie, o którym mowa w art. 44d ust. 1, przez organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o którym mowa w ust. 3, Główny Lekarz Weterynarii informuje o tym Komisję Europejską i inne państwa członkowskie Unii Europejskiej.

Art. 44f.

1. Wprowadzane na obszar celny Unii Europejskiej środki żywienia zwierząt lub pasze lecznicze podlegają kontroli granicznej przeprowadzanej przez granicznego lekarza weterynarii.
2. Kontrola graniczna obejmuje:
 - 1) kontrolę dokumentów towarzyszących każdej przesyłce wprowadzanej na obszar celny Unii Europejskiej oraz wrywkowe kontrole tożsamości w celu sprawdzenia:
 - a) rodzaju środków żywienia zwierząt lub pasz leczniczych,
 - b) pochodzenia środków żywienia zwierząt lub pasz leczniczych,
 - c) przeznaczenia środków żywienia zwierząt lub pasz leczniczych,
 - 2) wrywkową kontrolę fizyczną środków żywienia zwierząt lub pasz leczniczych, w celu potwierdzenia ich zgodności z wymaganiami określonymi w ustawie.
3. Osoba odpowiedzialna za przesyłkę informuje pisemnie, w formie papierowej lub elektronicznej, granicznego lekarza weterynarii o przewidywanym czasie przywozu, rodzaju i ilości przesyłki, z wyprzedzeniem co najmniej jednego dnia roboczego.
4. W przypadku gdy kontrola graniczna wykaże, że środek żywienia zwierząt lub pasza lecznicza nie spełniają wymagań określonych w ustawie, graniczny lekarz weterynarii, w drodze decyzji administracyjnej, zakazuje wprowadzenia przesyłki na obszar celny Unii Europejskiej i nakazuje odesłanie jej do państwa, z którego została przywieziona, albo stosuje inne środki wymienione w art. 44d ust. 2. Przepis art. 44d ust. 4 stosuje się odpowiednio.
5. Właściwe organy celne nadają przeznaczenie celne przesyłce zgodnie z warunkami ustalonymi w decyzji, o której mowa w ust. 4.
6. Koszty działań podjętych w wyniku wydania decyzji, o której mowa w ust. 4, ponosi osoba odpowiedzialna za przesyłkę.
7. Decyzji, o której mowa w ust. 4, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.
8. O wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 4, graniczny lekarz weterynarii informuje niezwłocznie Głównego Lekarza Weterynarii, który powiadamia o tym fakcie oraz o przyczynach wydania decyzji Komisję Europejską i inne państwa członkowskie Unii Europejskiej.

Art. 44g.

1. Graniczny lekarz weterynarii po przeprowadzeniu kontroli granicznej:
 - 1) określa zakres przeprowadzonej kontroli oraz poświadcza jej wyniki w dokumencie potwierdzającym przeprowadzenie kontroli przesyłki - jeżeli miejsce przeznaczenia przesyłki jest położone na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej,
 - 2) podejmuje działania, o których mowa w pkt 1, oraz informuje o tych działaniach powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce przeznaczenia przesyłki - jeżeli miejsce wprowadzenia do obrotu przesyłki jest położone na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - 3) wpisuje numer dokumentu potwierdzającego przeprowadzenie granicznej kontroli przesyłki do dokumentów towarzyszących przesyłce, o których mowa w art. 44f ust. 2 pkt 1.
2. Dokument, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, towarzyszy przesyłce do pierwszego miejsca jej przeznaczenia. Jeżeli przesyłka jest podzielona na części, dokument towarzyszy każdej części tej przesyłki.
3. W przypadku gdy kontrola graniczna przesyłki, której miejsce przeznaczenia jest położone na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, została dokonana w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, osoba odpowiedzialna za przesyłkę przedstawia dokument potwierdzający przeprowadzenie kontroli przesyłki oraz jego tłumaczenie na język polski powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce przeznaczenia przesyłki niezwłocznie po dotarciu przesyłki na to miejsce.
4. Dokument, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wystawia się również, jeżeli przesyłka nie pochodząca z państwa członkowskiego Unii Europejskiej opuszcza skład celny, skład wolnocłowy lub magazyn znajdujący się w wolnym obszarze celnym i jest przeznaczona do wprowadzenia na obszar celny Unii Europejskiej.
5. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kontroli przesyłek stosuje się odpowiednio przepisy o weterynaryjnej kontroli granicznej.

Art. 44h.

1. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wzór dokumentu potwierdzającego przeprowadzenie kontroli przesyłki, o którym mowa w art. 44g ust. 1, oraz sposób jego wystawiania i wypełniania, mając na względzie zapewnienie ujednolicenia wzoru tego dokumentu oraz sposobu jego wystawiania i wypełniania z zasadami obowiązującymi w tym zakresie w pozostałych państwach członkowskich Unii Europejskiej.
2. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, wykaz przejść granicznych, na których może być dokonywana kontrola graniczna środków żywienia zwierząt i pasz leczniczych, oraz rodzaje środków żywienia zwierząt i pasz leczniczych, które mogą być poddawane kontroli granicznej na poszczególnych przejściach granicznych, mając na uwadze podział na przejścia graniczne, w których dokonuje się wyłącznie kontroli środków żywienia zwierząt i pasz leczniczych niezawierających materiałów pochodzących z tkanek

zwierząt, oraz na przejścia graniczne, w których dokonuje się kontroli wszystkich środków żywienia zwierząt i pasz leczniczych.

Art. 44i.

1. W przypadku gdy środek żywienia zwierząt lub pasza lecznicza stanowi poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska, wojewoda na wniosek wojewódzkiego lekarza weterynarii może, w drodze rozporządzenia:
 - 1) ograniczyć albo zakazać wytwarzania, obrotu lub stosowania w żywieniu zwierząt tych środków lub pasz,
 - 2) nakazać badanie kliniczne zwierząt oraz badanie prób laboratoryjnych pobranych od zwierzęcia lub ze zwłok zwierzęcych, jak również przeprowadzenie sekcji zwłok zwierzęcych,
 - 3) nakazać leczenie zwierząt lub wykonanie innych zabiegów na zwierzętach.
2. W przypadku gdy środek żywienia zwierząt lub pasza lecznicza stanowi poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia, zarządzić środki, o których mowa w ust. 1, mając na względzie ochronę zdrowia ludzi lub zwierząt oraz środowiska.

Art. 44j.

1. Główny Lekarz Weterynarii opracowuje operacyjny plan gotowości na wypadek wystąpienia zagrożeń związanych z wytwarzaniem i wprowadzaniem do obrotu środków żywienia zwierząt lub pasz leczniczych oraz ich stosowaniem w żywieniu zwierząt, zwany dalej „planem gotowości”, na podstawie analizy ryzyka wystąpienia tych zagrożeń dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska.
2. Projekt planu gotowości Główny Lekarz Weterynarii uzgadnia z ministrem właściwym do spraw rolnictwa, ministrem właściwym do spraw środowiska oraz ministrem właściwym do spraw zdrowia.
3. Plan gotowości określa:
 - 1) potencjalne źródła i rodzaje zagrożeń oraz środki, które powinny być zastosowane na wypadek ich wystąpienia,
 - 2) zakres współpracy z innymi organami administracji publicznej związanej z usuwaniem zagrożeń i skutków ich wystąpienia,
 - 3) zakres i sposób przekazywania informacji w ramach realizacji planu,
 - 4) źródła finansowania zadań określonych w planie.
4. Plan gotowości podlega zatwierdzeniu przez Radę Ministrów.
5. Zatwierdzony przez Radę Ministrów plan gotowości Główny Lekarz Weterynarii przekazuje Komisji Europejskiej.
6. Przepisy ust. 1-5 stosuje się odpowiednio w przypadku zmiany planu gotowości.

Art. 44k.

1. Podmiot prowadzący działalność w zakresie wytwarzania lub obrotu środkami żywienia zwierząt lub paszami leczniczymi, który wprowadził taki środek lub paszę do obrotu, a także osoba odpowiedzialna za przesyłkę w przypadku środka żywienia zwierząt lub paszy leczniczej przywożonych z państwa trzeciego, w przypadku posiadania dowodów, że środek żywienia zwierząt lub pasza lecznicza nie spełniają wymagań określonych w ustawie i stwarzają przez to poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska, powiadamiają o tym powiatowego lekarza weterynarii.
2. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera informacje:
 - 1) o środku żywienia zwierząt lub paszy leczniczej umożliwiające ich identyfikację,
 - 2) umożliwiające ustalenie aktualnego miejsca położenia środka żywienia zwierząt lub paszy leczniczej,
 - 3) o przypuszczalnych zagrożeniach stwarzanych przez środek żywienia zwierząt lub paszę leczniczą,
 - 4) o działaniach podjętych w celu zapobieżenia przypuszczalnemu zagrożeniu stwarzanemu przez środek żywienia zwierząt lub paszę leczniczą.
3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do osób kierujących laboratoriami przeprowadzającymi analizy środków żywienia zwierząt lub pasz leczniczych.
4. Po otrzymaniu informacji, że środek żywienia zwierząt lub pasza lecznicza nie spełniają wymagań określonych w ustawie, powiatowy lekarz weterynarii podejmuje działania uniemożliwiające wykorzystanie w żywieniu zwierząt takiego środka żywienia zwierząt lub paszy leczniczej i niezwłocznie przystępuje do oceny ryzyka polegającej na przeprowadzeniu badań mających na celu określenie:
 - 1) charakteru zagrożenia, a w przypadku gdy jest to niezbędne - zawartości substancji niepożądanych,
 - 2) źródła zagrożenia lub źródła pochodzenia substancji niepożądanych.
5. Powiatowy lekarz weterynarii może objąć oceną ryzyka, o której mowa w ust. 4, także inne przesyłki tego samego środka żywienia zwierząt lub paszy leczniczej, które mogą zawierać substancje niepożądane w ilości przekraczającej ich dopuszczalną zawartość lub stwarzać zagrożenie wynikające z niespełniania przez te środki lub pasze wymagań określonych w ustawie.
6. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku stwierdzenia, że środek żywienia zwierząt lub pasza lecznicza, o których mowa w ust. 1, stwarzają poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska:
 - 1) wydaje decyzje, o których mowa w art. 44d, lub
 - 2) informuje wojewódzkiego lekarza weterynarii o konieczności wydania rozporządzenia, o którym mowa w art. 44i ust. 1, informując o tym Głównego Lekarza Weterynarii, lub
 - 3) przeprowadza kontrolę urzędową w celu zapobieżenia przeniesieniu zagrożenia na inne środki żywienia zwierząt lub pasze lecznicze.

Art. 44l.

1. W przypadku stwierdzenia, że środek żywienia zwierząt lub pasza lecznicza nie spełniająca wymagań określonych w ustawie stwarzają poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska, powiatowy lekarz weterynarii informuje o tym niezwłocznie Głównego Lekarza Weterynarii.
2. W informacji, o której mowa w ust. 1, powiatowy lekarz weterynarii podaje informacje, o których mowa w art. 44g ust. 1, oraz informacje pozwalające zidentyfikować zwierzęta, które były karmione danym środkiem żywienia zwierząt lub paszą leczniczą.
3. Główny Lekarz Weterynarii niezwłocznie przekazuje informację, o której mowa w ust. 1, Komisji Europejskiej, wskazując podjęte albo przewidywane działania w tym zakresie.
4. Przepisy ust. 1-3 stosuje się odpowiednio do środków żywienia zwierząt oraz pasz leczniczych pochodzących z państw trzecich, które zostały przywiezione na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej w celu wprowadzenia ich do obrotu.
5. W przypadku ustania zagrożenia, o którym mowa w ust. 1, Główny Lekarz Weterynarii informuje o tym Komisję Europejską i inne państwa członkowskie Unii Europejskiej.

Art. 44m.

1. W przypadku poważnego zagrożenia dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska może, w drodze rozporządzenia:
 - 1) wprowadzić czasowy zakaz przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przewozu przez jej terytorium środków żywienia zwierząt lub pasz leczniczych z państw, w których to zagrożenie występuje,
 - 2) określić specjalne wymagania dla środków żywienia zwierząt lub pasz leczniczych przywożonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z innych państw- mając na względzie zdrowie ludzi, zwierząt i bezpieczeństwo środowiska oraz opinię Komisji Europejskiej w zakresie zastosowania wymienionych zakazów lub ograniczeń.
2. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, wydaje się po uprzednim powiadomieniu Komisji Europejskiej o zamiarze wprowadzenia zakazów lub ograniczeń, w przypadku braku niezwłocznych działań Komisji Europejskiej w tym zakresie.
3. Minister właściwy do spraw rolnictwa niezwłocznie powiadamia Komisję Europejską i inne państwa członkowskie Unii Europejskiej o wprowadzonych zakazach lub ograniczeniach.

Art. 44n.

1. Główny Lekarz Weterynarii corocznie, w terminie do dnia 31 stycznia, przedkłada ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa sprawozdanie dotyczące wdrażania rocznego planu kontroli urzędowej, o którym mowa w art. 44 ust. 7.

2. Sprawozdanie, o którym mowa ust. 1, zawiera w szczególności informacje dotyczące:
 - 1) liczby i rodzajów przeprowadzonych kontroli urzędowych,
 - 2) wyników kontroli urzędowych, w tym liczby i rodzaju stwierdzonych naruszeń przepisów ustawy,
 - 3) działań podjętych w związku ze stwierdzonymi naruszeniami przepisów ustawy.
3. Minister właściwy do spraw rolnictwa:
 - 1) przekazuje Komisji Europejskiej wykaz:
 - a) organów właściwych do przeprowadzania kontroli urzędowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wraz z określeniem ich właściwości rzeczowej,
 - b) laboratoriów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 44 ust. 10 pkt 3,
 - 2) corocznie, w terminie do dnia 1 kwietnia, przedkłada Komisji Europejskiej sprawozdanie dotyczące wdrażania rocznego planu kontroli urzędowej.

Art. 46.

1. Kto:

- 1) wytwarza, wprowadza do obrotu lub stosuje w żywieniu zwierząt pasze lub premiksy niespełniające warunków określonych w ustawie,
- 1a) wytwarza, wprowadza do obrotu lub stosuje w żywieniu zwierząt dodatki paszowe niespełniające warunków określonych w art. 3 ust. 1 i ust. 3-5, art. 10 ust. 1 i ust. 7, art. 11, art. 12 ust. 1 i art. 16 ust. 5 rozporządzenia 1831/2003, **art. 45 uchylony**
- 2) wytwarza, wprowadza do obrotu lub stosuje w żywieniu zwierząt pasze, dodatki paszowe lub premiksy zawierające substancje, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 lub 2,
- 3) wytwarza, wprowadza do obrotu lub stosuje w żywieniu zwierząt gospodarskich materiały paszowe, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3,
- 4) wytwarza, wprowadza do obrotu lub stosuje w żywieniu zwierząt pasze, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 4-6, lub wytwarza i wprowadza do obrotu pasze, które nie spełniają wymogów określonych w art. 20 ust. 1,
- 5) prowadzi działalność gospodarczą, o której mowa w art. 5, w nieprzystosowanych do tego celu pomieszczeniach oraz nie przechowuje pasz, dodatków paszowych i premiksów w specjalnie do tego celu przeznaczonych pomieszczeniach lub zbiornikach, o których mowa w art. 9,
- 6) dopuszcza, aby procesem produkcji pasz, dodatków paszowych lub premiksów wymienionych w art. 6 ust. 1 oraz pasz leczniczych kierowała osoba niemająca kwalifikacji, o których mowa w art. 7,
- 7) nie prowadzi spisu, o którym mowa w art. 6 ust. 2 pkt 7, oraz dokumentacji, o której mowa w art. 6 ust. 2a, lub prowadzi je niezgodnie z przepisami ustawy,

- 8) nie pobiera próbek archiwalnych wytworzonych środków żywienia zwierząt lub postępuje z tymi próbkami niezgodnie z wymaganiami, o których mowa w art. 10 ust. 2,
- 9) prowadzi działalność, o której mowa w art. 12 i 34, bez wymaganych zezwoleń,
- 10) prowadzi działalność, o której mowa w art. 19 i 35, bez uprzedniego zgłoszenia zamiaru jej rozpoczęcia,
- 11) wytwarza mieszanki paszowe z materiałów paszowych zawierających substancje niepożądane w ilości przekraczającej ich dopuszczalną zawartość,
- 11a) przeprowadza badania naukowe z zastosowaniem jako dodatków paszowych substancji, które nie zostały dopuszczone do obrotu, przetwarzania lub stosowania, niezgodnie z zasadami i warunkami określonymi w art. 3 ust. 2 rozporządzenia 1831/2003 lub bez powiadomienia powiatowego lekarza weterynarii,
- 11b) niezgodnie z przepisami ustawy przeznacza do produkcji żywności zwierzęta wykorzystywane do badań naukowych z zastosowaniem jako dodatku paszowego substancji, które nie zostały dopuszczone do obrotu, przetwarzania lub stosowania,
- 12a) wytwarza, wprowadza do obrotu lub stosuje w żywieniu zwierząt materiały paszowe z grup, o których mowa w art. 30o ust. 1, niedopuszczone do obrotu w Unii Europejskiej,
- 13) wprowadza do obrotu mieszanki paszowe niezgodnie z wymaganiami, o których mowa w art. 37,
- 13a) wytwarza, przechowuje, wprowadza do obrotu, znakuje lub transportuje pasze lecznicze niezgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 6 ust. 4,
- 14) nie znakuje wprowadzanych do obrotu pasz zgodnie z wymaganiami, o których mowa w art. 38 ust. 1-5, lub znakuje je niezgodnie z przepisami ustawy,
- 14a) nie znakuje wprowadzanych do obrotu dodatków paszowych lub premiksów zgodnie z przepisami art. 16 ust. 1-4 i ust. 6 rozporządzenia 1831/2003 lub znakuje je niezgodnie z tymi przepisami,
- 15) stosuje w żywieniu zwierząt pasze niespełniające warunków określonych w ustawie w celach innych niż do badań naukowych lub bez powiadomienia powiatowego lekarza weterynarii,
- 15a) niezgodnie z przepisami ustawy wprowadza do obrotu lub przeznacza do spożycia przez ludzi zwierzęta gospodarskie użyte do badań naukowych lub środki spożywcze pochodzące od tych zwierząt lub z tych zwierząt,
- 17) wytwarza środki żywienia zwierząt, o których mowa w art. 43b ust. 1, bez uprzedniego zgłoszenia zamiaru rozpoczęcia ich wytwarzania, nie oznakowuje ich w sposób wyraźnie wskazujący na ich przeznaczenie, nie przechowuje ich w odrębnych pomieszczeniach lub zbiornikach oraz nie przewozi w odrębnych zbiornikach,

pkt 12 i 16 w ust. 1 w art. 46 utraciły moc (Dz.U. z 2003 r. Nr 122, poz. 1144)

pkt 13b w ust. 1 w art. 46 uchylony

18) nie informuje powiatowego lekarza weterynarii o rodzaju i ilości środków żywienia zwierząt lub pasz leczniczych przywiezionych z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej,

19) nie informuje powiatowego lekarza weterynarii o tym, że środek żywienia zwierząt lub pasza lecznicza niespełniająca wymagań określonych w ustawie mogą stwarzać poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska,

podlega karze grzywny.

2. W sprawach, o których mowa w ust. 1, orzeka się na podstawie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.

Art. 47.

W ustawie z dnia 10 października 1991 r. o środkach farmaceutycznych, materiałach medycznych, aptekach, hurtowniach i Inspekcji Farmaceutycznej (Dz.U. Nr 105, poz. 452, z 1993 r. Nr 16, poz. 68 i Nr 47, poz. 211, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 28, poz. 152, Nr 43, poz. 272, Nr 60, poz. 369, Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 70, poz. 778 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 50, poz. 599, Nr 96, poz. 1056 i Nr 120, poz. 1268) w art. 2 w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „a także w celu poprawy cech użytkowych zwierząt, z wyjątkiem preparatów stosowanych poza organizmem żywym” zastępuje się wyrazami „z wyjątkiem preparatów stosowanych poza organizmem żywym, a także dodatków paszowych i premiksów w rozumieniu przepisów o środkach żywienia zwierząt”.

Art. 48.

W ustawie z dnia 24 kwietnia 1997 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz.U. z 1999 r. Nr 66, poz. 752 oraz z 2001 r. Nr 29, poz. 320) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) w pkt 6 wyrazy „ , pasze i surowce paszowe” zastępuje się wyrazami „oraz środki żywienia zwierząt”;

b) w pkt 16 wyrazy „pasze, surowce paszowe” zastępuje się wyrazami „środki żywienia zwierząt”;

2) w art. 5 w ust. 1 w pkt 4 wyrazy „ , pasz oraz dodatków do pasz” zastępuje się wyrazami „oraz środków żywienia zwierząt”;

3) w art. 11 w ust. 3 w zdaniu wstępnym wyrazy „ , pasze i surowce paszowe” zastępuje się wyrazami „oraz środki żywienia zwierząt”;

4) w art. 19 w ust. 1 w pkt 4 wyraz „paszy” zastępuje się wyrazami „środków żywienia zwierząt”;

5) w art. 22:

a) w pkt 4 wyrazy „paszy, surowców paszowych” zastępuje się wyrazami „środków żywienia zwierząt”;

b) w pkt 8 wyraz „paszami” zastępuje się wyrazami „środkami żywienia zwierząt”;

c) w pkt 9 wyrazy „ , pasz i surowców paszowych” zastępuje się wyrazami „oraz środków żywienia zwierząt”;

- d) w pkt 13 wyrazy „paszami i surowcami paszowymi” zastępuje się wyrazami „środkami żywienia zwierząt”;
- 6) w art. 23 w ust. 1 w pkt 6 wyrazy „surowców paszowych i pasz” zastępuje się wyrazami „środków żywienia zwierząt”;
- 7) w art. 25 w ust. 4 w pkt 3 w lit. a) w tiret pierwszym wyrazy „paszami i surowcami paszowymi” zastępuje się wyrazami „środkami żywienia zwierząt”;
- 8) w art. 41 w ust. 1 w pkt 1 w lit. d) wyrazy „pasz i surowców paszowych” zastępuje się wyrazami „środków żywienia zwierząt”;
- 9) w art. 48 w ust. 1 wyrazy „ , pasz i surowców paszowych” zastępuje się wyrazami „oraz środków żywienia zwierząt”;
- 10) w art. 49 w ust. 1 w pkt 1 w lit. b) wyrazy „pasz i surowców paszowych” zastępuje się wyrazami „środków żywienia zwierząt”.

ust. 3 w art. 50 skreślony

Art. 49.

W ustawie z dnia 11 stycznia 2001 r. o substancjach i preparatach chemicznych (Dz.U. Nr 11, poz. 84) w art. 1 w ust. 3 w pkt 3 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) środkami żywienia zwierząt w rozumieniu przepisów o środkach żywienia zwierząt.”.

Art. 50.

1. Przedsiębiorcy, którzy w dniu wejścia w życie ustawy prowadzą działalność dotyczącą wytwarzania środków żywienia zwierząt lub obrotu nimi, która wymaga zgłoszenia powiatowemu lekarzowi weterynarii, obowiązani są do dokonania tego zgłoszenia w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.
2. Przedsiębiorcy, którzy w dniu wejścia w życie ustawy prowadzą działalność dotyczącą wytwarzania środków żywienia zwierząt lub obrotu nimi, która wymaga zezwolenia powiatowego lekarza weterynarii, obowiązani są do przedłożenia odpowiedniego wniosku w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 51.

Traci moc ustawa z dnia 13 lipca 1939 r. o nadzorze nad niektórymi środkami żywienia zwierząt (Dz.U. Nr 63, poz. 419, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, z 1997 r. Nr 60, poz. 369, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 2000 r. Nr 120, poz. 1268).

Art. 52.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia.